

WAT ZEGT DE VERKIEZINGSUITSLAG IN IRAN ONS?

Posted on 2. März 2020

De parlementsverkiezingen worden in Iran als minder belangrijk beschouwd dan de verkiezing van de regeringsleider, maar het is een belangrijke indicator voor de publieke opinie.

Een standpunt van Jochen Mitschka

Iraniërs verkeren in de gelukkige positie dat ze rechtstreeks het hoofd van de regering kunnen kiezen, waardoor de opkomst bij de presidentsverkiezingen meestal meer dan 75% bedraagt. Bovendien wordt de wetgevende vergadering, het parlement, gekozen, waarvan de invloed op de politiek minder groot is, wat ook tot uiting komt in de opkomst van de kiezers. In Duitsland kiezen we partijen die de regering en de parlementsleden bepalen. Als gevolg daarvan is er geen effectieve controle op de regering, aangezien de scheiding der machten is afgeschaft. Dat is gemakkelijk te zien wanneer parlementsleden een kwartier de tijd krijgen om in te stemmen met een oorlog (5). Nu wordt de controle over de regering in Iran ook minder door het parlement gegeven dan door de Raad van Hoeders, die de functie van het grondwettelijk hof vervult, en de religieuze leider van het land, die ook de opperbevelhebber van het leger is. Deze standpunten worden sterk gekenmerkt door een consensus onder de administratieve elite van het land. Vergelijkbaar met de regeringsvorming en de bezetting van het grondwettelijk hof door de partijelite in Duitsland.

De regering in Iran handelt echter niet altijd in overeenstemming met de mening van de kerkelijke leiding, zoals blijkt uit het sluiten van de "nucleaire deal" JCPOA (14), die door de geestelijke en politieke "Opperste Leider" van het land (sinds 1989 Ali Khamenei) werd afgewezen. Daarnaast kan men constateren dat het parlement strijdt voor steeds meer rechten en invloed. Wat op zijn beurt werd getemperd door de afwijzing van kandidaten voor de verkiezingen. Anderzijds hebben de partijen een systeem van volmachtskandidaten ontwikkeld. Men ziet dat er in Iran veel beweging is in de verdeling van de politieke macht en de ontwikkeling van de politieke cultuur.

Nu, op vrijdag 21 februari waren er parlementsverkiezingen in Iran. Dagenlang woedde er in de westerse media een propagandaoorlog tegen hen. In de aanloop daar naartoe waren duizenden Iraanse accounts in de sociale media geschrapt, terwijl de bots en propagandaberichten van pro-westerse accounts die door de

CIA werden gesteund, door de massamedia werden gepromoot (8). Het was noodzakelijk om te voorkomen dat de parlementsverkiezingen werden erkend als een legitieme uiting van de wil van het Iraanse volk. Voorbeelden van het ontmaskeren van deze praktijk zijn al in 2018 gepubliceerd (1).

De doelstellingen van de propaganda

Een van de eerste doelen was het verminderen van de opkomst in Iran. Net als voor de laatste verkiezingen voerde het "Westen" een massale campagne om de opkomst van de kiezers te verminderen en zo het parlementaire delegitimisme af te leiden. In het verleden was dit regelmatig mislukt. Het tweede doel was om uit te leggen dat duizenden kandidaten zouden zijn afgewezen en dat de vertegenwoordigers die zich kandidaat stellen voor de verkiezingen dus in het geheel geen democratische vertegenwoordiging van de bevolking zouden vertegenwoordigen.

De mensen die het nieuws verspreiden zijn echter vergeten te vermelden hoe het bijvoorbeeld in Duitsland werkt. Stembriefjes met tienduizenden namen kunnen natuurlijk niet in de stembureaus worden gebracht. Er moet een selectie zijn. In Iran wordt dit georganiseerd door de zogenaamde Raad van Hoeders.

"De Raad van Hoeders wordt benoemd door het parlement, de arbitrageraad, het hoofd van het gerechtelijk apparaat en het staatshoofd. Het bestaat uit twaalf leden met een ambtstermijn van zes jaar. Zes van hen worden benoemd door het staatshoofd. Het zijn zowel theologen als advocaten. De overige zes leden zijn juristen. Zij worden voorgedragen aan het Parlement door het hoofd van Justitie, van wie zij een vertrouwensstem moeten krijgen. (...) Hij verwierf zijn slechte reputatie in het Westen door de interpretatiebevoegdheid van de grondwet te gebruiken om te voorkomen dat progressieve kandidaten in westerse zin, maar ook impopulaire kandidaten in andere opzichten, (...) op de kieslijsten komen te staan. (...) (2)

Hoe ziet het er in Duitsland uit? Hier wordt de functie van de Raad van Hoeders voor de selectie van kandidaten vervuld door de consensus van de "staatondersteunende partijen" of de partijleiders. Alleen wie zich "omhoog werkt" in de partijen maakt kans op een veelbelovende plaats op de lijst. En in het geval van veilige directe mandaten kan men zelfs zeggen dat de partij de mandaathouder al benoemt door middel

van de voordracht, en dat de verkiezing slechts een formaliteit is.

De westerse propagandamedia verklaren dat de Iraniërs de verkiezingen moeten boycotten omdat er geen kandidaten worden toegelaten die een zogenaamde "liberale democratie" naar Amerikaans model willen invoeren.

Ik verzoek u te overwegen of in Duitsland waarschijnlijk een kandidaat zou worden voorgedragen door de partijen die de invoering van de sharia in plaats van de basiswet op zich zouden hebben genomen.

De "superioriteit" van het Duitse systeem komt voort uit de overtuiging dat ons systeem van het partijkartel, dat de politiek in Duitsland bepaalt, moreel superieur zou zijn aan het systeem van de grotendeels theocratisch gecontroleerde maatschappij in Iran. Het waren echter de Duitse regeringen die actief deelnamen aan agressieoorlogen (3), wat al lang een bewezen feit is. Terwijl Iran sinds de CIA-coupé van 1953 is blootgesteld aan een permanente oorlog van de westerse grootmachten tegen het land, die een democratisch systeem omverwierp. Een aanvalsoorlog, die wordt gevoerd met moorden, sancties, met openlijke oorlogsvoering zoals in het geval van de aanval op Irak met de hulp van de VS van 1980 tot 1988, en met CyberWar. In tegenstelling tot Duitsland heeft Iran geen enkel land militair aangevallen. Tot zover de morele superioriteit.

Om in te gaan op de andere kritiekpunten en deze te vergelijken met het systeem in Duitsland zou in dit formaat te ver gaan. Voor de verkiezingen werden de sociale media met hashtags zoals #BoycottIranShamElections of #MyVoteRegimeChange overspoeld door propagandaboodschappen van duizenden accounts. De berichten beweren dat niemand de regering zou steunen, dat de verkiezingen waardeloos zouden zijn en allemaal slechts een grote productie van het "regime". Opgemerkt moet worden dat er officieel cyberkrijgers zijn van Saoedi-Arabië, Israël en onofficieel de terroristische organisatie MEK (15), nu onder leiding van de CIA.

De voorspellingen

Net als bijvoorbeeld ZDF (4) voorspelden de belangrijkste westerse massamedia al het voor de hand

liggende, namelijk dat de "gematigde" politici een terugslag zouden krijgen, en voor het eerst sinds lange tijd zouden conservatieven en hardliners de meerderheid in het parlement kunnen winnen. De reden hiervoor is dat veel van de gematigde kandidaten niet tot de verkiezingen zouden zijn toegelaten. Het feit dat het Westen door het breken van de JCPOA nucleaire overeenkomst gematigde leider Ruhani in de rug heeft gestoken, is slechts soms een hint. Wat er gebeurde werd voorspeld door de hardliners die vanaf het begin tegen het verdrag waren. Ze hadden het verdrag als een vergissing bestempeld omdat je geen verdrag met de VS kunt sluiten, en ze hadden gelijk in de ogen van de Iraniërs.

Voeg daarbij de vernederende Israëlische luchtaanvallen op doelen in Syrië en Irak, die bedoeld zijn om "Iraanse doelen" te treffen. Aanvallen waarop Iran gelukkig nog niet militair heeft gereageerd.

De verkiezingsuitslag

Op de verkiezingsdag konden soms lange rijen worden gezien voor de stembureaus, terwijl de aanhangers van de boycot lege stoelen plaatsten als bewijs dat de boycot zou worden gehoorzaamd. Natuurlijk waren er verschillende opkomstpercentages, en bijvoorbeeld in de Koerdische gebieden waar een door het buitenland gesteunde onafhankelijkheidsbeweging bestaat, lag de opkomst zeker onder het gemiddelde, evenals in de 9 miljoen inwoners tellende metropool Teheran, waar de angst voor het virus bijzonder groot was. De sociale druk was vlak voor de verkiezingsdag opgevoerd door van de verkiezingen een nationale plicht te maken om het vijandige buitenland te laten zien dat het land verenigd is achter het regeringsstelsel.

De opening van de stembureaus werd meerdere malen verlengd omdat de drukte in sommige gebieden uiteindelijk zo groot was en de kiezers te laat kwamen. In kiesdistricten waar geen van de kandidaten meer dan 20% van de stemmen heeft gekregen, zal naar verwachting begin april een tweede stemronde plaatsvinden.

Op 23 februari meldde Der Spiegel dat de opkomst van 42,57% "beduidend lager was dan verwacht". Het feit dat bij de veel belangrijkere presidentsverkiezingen van 2017 een opkomst van 73,1% werd geregistreerd en dat bij de EU-verkiezingen een "recordopkomst" van slechts 50,6% in de media werd

gehaald, zou wellicht bekend moeten zijn als men leest: "Niet eens één op de twee ging naar de stembus". Toch kan de laagste opkomst sinds vele jaren ook worden gezien als een protest tegen de diskwalificatie van 81 huidige leden van het Europees Parlement die niet aan deze verkiezingen konden deelnemen en alleen via plaatsvervangers op de kieslijsten zijn verschenen. Stemonthouding is heel gebruikelijk in Iran, en zou ook in Duitsland voorkomen, als een middel om politieke leiders over te halen om concessies te doen.

Er zal moeten worden onderzocht welke rol de virusgevallen in vier verschillende steden hebben gespeeld. Op 24 februari waren 12 mensen gestorven aan het virus (12) en Pakistan had als gevolg daarvan de grensovergangen gesloten. Een prominente Saoedische journalist met bijna een miljoen volgers op Twitter was opgetogen over de uitbraak van het coronavirus in Iran en schreef: "Kijk naar de straten van Qom nadat #Corona zich heeft verspreid. Ze zijn doodsbang. Waar is hun Dood voor Amerika nu?" (11)

Op 24 februari werden steeds meer verkiezingsuitslagen openbaar gemaakt en werden de eerste video's van Iraniërs die dansen van vreugde verspreid (13). Er werd bevestigd dat conservatieve en radicale kandidaten de voorkeur kregen van de kiezers.

In mei 2021 wordt de opvolger van president Rohani, die zich na twee termijnen niet meer kandidaat mag stellen, gekozen. En als het beleid van het Westen niet significant verandert, zou de neiging om de houding van Iran ten opzichte van het Westen te verharderen, moeten voortduren en zal er na vele jaren een regeringsleider worden gekozen die veel kritischer is ten opzichte van het Westen.

Overeenkomst met enquêtes

Aangezien de verkiezingsuitslag niet de door het Westen gewenste uitkomst weerspiegelt, zijn er verklaringen dat de verkiezingen opnieuw zouden worden gemanipuleerd. Het is dus zinvol om de verkiezingsuitslag te vergelijken met de peilingen van westerse instituten, die zeker niet in de zin van het Iraanse establishment handelen. Het "Center for International and Security Studies at Maryland (CISSM) & IranPoll" voert sinds 2015 regelmatig enquêtes uit die een goed inzicht geven in de mening van de bevolking en in de veranderingen. De laatste onderzoeken zijn eind 2019 uitgevoerd (6). Hier zijn enkele resultaten.

Men is het er unaniem over eens dat de economische situatie is verslechterd. 79,5% van de ondervraagden houdt echter de schending van de JCPOA door de VS verantwoordelijk en antwoordde dat deze "een grote negatieve impact" (47,7) of "enige negatieve impact" (31,8%) had. Corruptie en wanbeheer werden echter ook door 45,5% van de respondenten betreurd. Terwijl 37,5% "buitenlandse sancties en druk" als de grootste oorzaak van de slechte economische situatie beschouwde. 69,3% van de respondenten wilde een economisch beleid dat Iran onafhankelijk zou maken van het buitenland ("streven naar economische zelfredzaamheid").

De nucleaire overeenkomst

Wat de nucleaire overeenkomst (JCPOA) betreft, was in 2015 76,5% nog "sterk" of "enigszins" akkoord gegaan met het verdrag. In 2019 was dit veranderd nadat de VS het verdrag had geschonden en Frankrijk, Groot-Brittannië en Duitsland zich daar niet aan hielden. Nu heeft 51,7% van de respondenten het verdrag "sterk" of "enigszins" afgewezen. En slechts 42,3% was het er "sterk" of "enigszins" mee eens.

Vervolgens stelt de enquête de volgende vraag:

"Zoals u wellicht weet, heeft onze regering (16) als vergelding voor de terugtrekking van de VS uit de JCPOA en de herinvoering van sancties een aantal grenzen overschreden die zij in het kader van de JCPOA heeft aanvaard en gedreigd zich terug te trekken als de andere P5+1 landen niet meer doen om Iran te laten profiteren van de overeenkomst. De andere P5+1 landen hebben geantwoord dat de recente acties van Iran het voor hen moeilijk maken om de door Iran gevraagde stappen te ondernemen. In die zin, in welke mate steunt u of verzet u zich tegen de recente beslissing van onze regering?"

74,3% zegt de acties van de regering "sterk" of "enigszins" te ondersteunen. 12,8% is "enigszins" tegen en slechts 6,8% is sterk gekant tegen het gedeeltelijk opheffen van de zelfbeperkingen. Nu is het belangrijk om te weten dat deze 6,8% niet noodzakelijkerwijs aanhangers van Trump zijn. Er is eerder een sterke religieuze stroming die de ontwikkeling en het gebruik van massavernietigingswapens afwijst en vreest dat het opheffen van de beperkingen toch kan leiden tot de ontwikkeling van kernwapens.

In de vragen die volgen, of liever gezegd in de antwoorden daarop, is te zien dat de scepsis van de Iraniërs ten aanzien van de Europese politiek diepgeworteld is. Hetzelfde geldt voor een nieuwe overeenkomst met de VS. Dat is één vraag 19:

"Wat zou er gebeuren als de Europese leiders de Verenigde Staten er ook toe zouden overhalen om de belangrijkste olieklanten van Iran weer toe te staan olie van Iran te kopen als Iran ermee instemt om weer volledig aan de voorwaarden van de JCPOA te voldoen?

De antwoorden: "Ik zou een dergelijke overeenkomst sterk steunen = 12,6%", "Ik zou een dergelijke overeenkomst enigszins steunen = 31,1%", "Ik zou enigszins bezwaar maken = 22,0%", "Ik zou sterk bezwaar maken = 32,1%".

In vraag 28 van een afzonderlijke enquête wordt onderzocht of de respondenten voor of tegen de ontwikkeling van kernenergie zijn als de VS de nucleaire installaties van het land zouden aanvallen. De antwoorden zijn:

"Uitbreiding van de nucleaire activiteiten = 61,8%", "Wederopbouw van het nucleaire programma tot het huidige niveau = 16,0%", "Vermindering van de nucleaire activiteiten = 9,5%", "Volledige stopzetting van de nucleaire activiteiten = 7,8%". Zoals ik al zei, komt een deel van de afwijzing niet van pro-westerse beleidsmakers, maar van ultrareligieuze groeperingen die dergelijke wapens in principe afwijzen.

Op de vraag naar de sympathie van de Iraniërs voor andere staten kan het ook interessant zijn om op te merken dat 81,8% van de respondenten de Verenigde Staten van Amerika "tamelijk negatief" of "zeer negatief" ziet. In dit opzicht lijkt de bewering van de Amerikaanse regering dat de Iraniërs verlangen naar "bevrijding" van de "dictatuur van de mullahs" ongeloofwaardig.

Raketten

De Verenigde Staten eisen immers ook dat Iran zijn raketontwikkeling staakt. Hiertegen was 44,7% van de respondenten in absolute termen gekant ("Iran mag niet onderhandelen over zijn raketprogramma en militaire activiteiten in het Midden-Oosten"), terwijl 35,7% zei dat dergelijke onderhandelingen alleen

mogelijk zijn als zowel de VS als Europa zich volledig aan de JCPOA-overeenkomsten houden en alle sancties worden opgeheven.

Duidelijk ook de daling van de populariteit van de "gematigde" regeringsleider Ruhani. Terwijl in 2015 91,1% van de ondervraagden nog "zeer" of "enigszins" van hem overtuigd was, was dat in augustus 2019 nog maar 42,3%. Terwijl politici die kritischer staan tegenover het Westen, zoals Ebrahim Raisi, zijn gestegen van 48,3% in 2017 naar 58,6% in augustus 2019. De bevolking ziet dat niet zo vanwege de vermeende toenemende corruptie. 77,9% van de ondervraagden verklaarde dat de corruptie gelijk was gebleven of licht of sterk was gedaald. En slechts 0,4% verklaarde dat ze de regering als corrupt zouden beschouwen.

Tot slot bleek uit het onderzoek dat 76,6% van de respondenten voorstander is van "bestrafing" als Iraanse schepen of het Iraanse luchtruim worden aangevallen. En slechts 18,9% zei dat Iran moet oppassen dat het geen grootschalig conflict begint.

De "terroristische organisatie" Revolutionaire Garde...

De VS en Israël hadden de Iraanse Revolutionaire Garde uitgeroepen tot "terroristische organisatie". In dit opzicht was het interessant om te zien hoe dit belangrijkste onderdeel van de verdediging van het land door de burgers van het land wordt gezien. In een vraag 27 staat: "Denkt u dat de activiteiten van de Iraanse Revolutionaire Garde in het Midden-Oosten Iran min of meer veilig hebben gemaakt? Veel of weinig? De antwoorden waren: "Veel veiliger = 53,7%", "iets veiliger = 26,8%", "iets minder veilig = 9,3%", "veel minder veilig = 7,5%". Dit bewijst opnieuw dat het buitenlandse beleid van de regering ter ondersteuning van de onafhankelijkheidsbewegingen in Irak, Libanon, Jemen en de regering van Syrië ook de goedkeuring van de bevolking wegdraagt.

Conclusie

Het wereldbeeld dat de westerse media, en in het bijzonder de Tagesschau als de leidende wolf van de Duitse media, in onze hersenen brandt, is alleen en uitsluitend een wereldbeeld van de westerse elites.

Zelfs zuiver feitelijke rapportage door niet-westerse instanties is niet toegestaan (9). We moeten dus worden opgeleid om ons te allen tijde te verinnerlijken in de visie die de media ons overbrengen. De verslaggeving over de verkiezingen in Iran is daar een voorbeeld van. De strijd tegen de corruptie en voor de economische ontwikkeling staan voorop in de wensen van de Iraanse bevolking. Noch de verkiezingsuitslagen, noch de peilingen ondersteunen de bewering dat het volk van Iran een fundamentele verandering in het beleid van zijn leiderschap en onderwerping aan de westerse hegemonie wil. Daarom moet worden aangenomen dat het leiderschap van het land de wil van de meerderheid van de bevolking respecteert.

Terwijl Angela Merkel uitlegde dat de belangrijkste beslissingen van het politieke establishment tegen de wil van de Duitse bevolking werden genomen en dit verdedigde als het "primaat van de politiek" (7). En zo wordt onze "kruistocht" voor "liberale westerse waarden" ontmaskerd als het neokoloniale denken van een elite, dat hen in staat stelt om op basis van medeleven en emotie propaganda te voeren ten aanzien van hun eigen volk om sancties te rechtvaardigen die mensen doden en zelfs een oorlog tegen Iran.

Natuurlijk zou geen enkele Duitser die op een liberale en seculiere manier is opgevoed, willen leven in een samenleving die doordrongen is van religieuze strengheid. Maar net zo veel religieuze Iraniërs verafschuwen het oppervlakkige leven zonder enige spiritualiteit van veel Duitsers.

En zeker geen van hen wil gedwongen worden zich aan te passen aan de andere. Maar dit is precies wat het Westen probeert te doen met wrede methoden. En bereikt het tegenovergestelde.

Zonder de permanente oorlog tegen de Iraanse bevolking sinds 1953 en de revolutie van 1979 zou de Iraanse samenleving zich lang geleden verder hebben ontwikkeld en toleranter zijn geworden. Maar door de druk van buitenaf verhardden de extreme standpunten zich, en zo gaven deze verkiezingen uitdrukking aan wat er op basis van het westerse beleid werd verwacht. De nieuwe generatie hardliners zal nog gevaarlijker worden voor het Westen. Want zij streven naar een renaissance van de ideeën van de revolutie, die veel seculier en socialistischer was dan de politiek tot op de dag van vandaag weerspiegelt (10). Maar wat zou de westerse wapenindustrie zijn zonder een goed boemanbeeld?

Bronnen:

1. <https://www.heise.de/tp/features/Iran-Soziale-Netzwerke-Zensur-und-Manipulation-4182775.html> und <https://www.heise.de/tp/features/Iran-Die-Kopftuchikone-der-USA-4182018.html>
2. http://www.alitheia-verlag.de/product_info.php?products_id=5
3. <https://www.amazon.de/Deutschlands-Angriffskriege-verlorene-Geist-Grundgesetzes/dp/3864456878>
4. <https://www.zdf.de/nachrichten/politik/wahlen-iran-ruhani-100.html>
5. <https://youtu.be/T5jCOEJx1eU>
6. https://static1.squarespace.com/static/5525d831e4b09596848428f2/t/5da734202da90301ed6f707f/1571238944905/CISSM_IranPoll_All_trend_tables_FINAL.pdf
7. <https://kenfm.de/standpunkte-%E2%80%A2-das-primat-der-politischen-parteien/>
8. <https://www.heise.de/tp/features/Iran-Soziale-Netzwerke-Zensur-und-Manipulation-4182775.html>
9. <https://www.nachdenkseiten.de/?p=58762>
10. <https://www.al-monitor.com/pulse/originals/2018/07/iran-new-generation-innovative-revolutionaries-hardliners.html>
11. <https://twitter.com/walid970721/status/1231874725846167553>
12. <https://en.irna.ir/news/83688749/Lawmaker-Coronavirus-kills-12-affects-47-in-Iran>
13. https://twitter.com/shafei_d/status/1231879618187145216
14. (Joint Comprehensive Plan of Action)
15. (Mojahedin-e-Khalq-Organization)
16. Gemeint ist der Iran

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om te publiceren.

+++

Referentie foto: Farzad Frames / shutterstock

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over de ondersteuningsmogelijkheden vindt u hier:

<https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

 BitCoin-adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK